

РЕШЕНИЕ

№ 39884

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5546** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалбата на Е. Д. Я. от [населено място], срещу Решение № 1470/27.04.2026 година постановено по НАХД № 1665/2026 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че въззивното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс. Твърди, че въззивният съд не е установил относимите факти и е приел, че е извършил нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движението по пътищата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 23.09.2026 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXI тричленен състав, след преценка на наведените с жалбата касационни основания и представените в хода на административнонаказателното и въззивното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на Е. Д. Я. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 25-4332-022764/12.09.2025 година на Началника на група в Сектор „Пътна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева (25,56 евро), на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движението по пътищата затова, че на 05.07.2025 година, в 14,24 часа, на [улица], при управление на лек автомобил марка „Ф. Т.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е използвал мобилен телефон без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете му.

С Решение № 1470/27.04.2026 година, постановено по НАХД № 1665/2026 година по описа на Районен съд – София въззивният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че на 05.07.2025 година, в 14,24 часа, на [улица], при управление на лек автомобил марка „Ф. Т.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] жалбоподателят е използвал мобилен телефон без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете му, въз основа на показанията на свидетеля Е. В. и съставения акт за установяване на административно нарушение. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че деянието осъществява състава на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движението по пътищата, както и че с наложеното административно наказание ще се постигнат целите на генералната и специалната превенция.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че в хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Въззивният съд правилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, както и че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение. В Акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление деянието е описано с всички необходими съставомерни признаци.

Безспорно е, че жалбоподателят е използвал мобилен телефон без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете му при управлението на моторно превозно средство.

Деянието осъществява състава на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движение по пътищата.

Предвид горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

Съдът намира, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лева), на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1470/27.04.2026 година на Районен съд - София, постановено по НАХД № 1665/2025 година.

ОСЪЖДА Е. Д. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Столична

дирекция на вътрешните работи – Началник група „Пътна полиция“ сумата от 66,47 (шестдесет и шест и 0,47) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.